

мога да бъда спокоенъ. И право да си кажа, тукъ отъ нѣколко дни каточе наистина водимъ сражения. Бе дружество основахме, бе речь държахме, бе не знамъ какво. Сражение следъ сражение, позиция следъ позиция . . .

Кокичковъ

И все успѣвате, г-нъ Масларски.

Масларски (още по-разпалено)

Характерътъ ми е такъвъ, буенъ съмъ. Видя ли опасностъ, видя ли прѣчка, разпалвамъ се като барутъ. Де е неприятеля? Ето тамъ. Добре, хѣ сега!.. хичъ не ми мига окото. Атакувамъ въ центъра, после (Размахва дветѣ си рѣце) загръщамъ двата фланга и . . .

Г-жа Масларска (сопнато)

Я стига! Тукъ работа ли ще вършимъ или ще приказваме. (На слугинята, която влиза) Какво има?

Слугинята

Г-жа, едни хора тамъ . . . трупатъ се на портата . . . гледатъ. Питатъ за г-нъ доктора.

Г-жа Масларска

Какви хора? Кои сѫ тѣ?